

Tagumpay na Pamumuhay ng Kristiyano "Ang mga Bunga ng Kasalanan At ang Kapangyarihan ng Pagsisisi" Joshua 7:1-26

Wayne J. Edwards, Pastor

Ang pangunahing saligan ng serye ng video, "**Masdan ang Iyong Diyos: Muling Pag-iisip sa Diyos sa Bibliya,**" ay ibinaba ng simbahang Amerikano ang konsepto ng kabanalan ng Diyos.

- Itinuturo ng mga kritiko ang pagtaas ng "kamunduhan" sa simbahan, kung saan napakakaunting pagkakaiba ng pamumuhay ng mga mananampalataya at hindi mananampalataya, maliban sa pagdalo sa simbahan.
- Sinabi ng Christian Apologist na si Tim Keller na ang "consumerist" na paraan sa pagsamba ngayon ay higit na nag-aalala tungkol sa pag-akit ng mga tao sa isang kaganapan kaysa sa pagtitipon ng mga mananampalataya upang sambahin ang Diyos.
- Ang mababang pagtingin sa Diyos ay magreresulta sa mataas na pagtingin sa sarili at mababang pagtingin sa ating kasalanan. Ngunit ang mataas na pagtingin sa Diyos ay magbubunga ng mababang pagtingin sa sarili at mataas na pagtingin sa ating kasalanan. Gaya ng sinabi ni AW Tozer, ***"Kapag iginagalang ng isang tao ang kataas-taasang kapangyarihan ng dalisay na kabanalan ng Diyos, sinisimulan niyang igalang ang kabigatan ng kanyang mga kasalanan, dahil inihiwalay siya ng mga ito sa Diyos."***

- Kapag napagtanto natin na ang pinakamalaking problema natin ngayon ay ang paghahanap ng paraan para maging

katanggap-tanggap ang ating sarili sa isang banal na Diyos, ang mga temporal na problemang iyon na tila napakalaki ay nagiging napakaliit. Anuman ang mga ito, ang mga temporal na problema ay tumatagal ng isang panahon, ngunit ang ating problema sa kasalanan ay maaaring tumagal nang walang hanggan.

Itong Diyos na ating pinaglilingkuran at sinasamba ay hindi lamang banal; **Siya ay “Banal, Banal, Banal!”** Siya ay walang hanggan, Siya ay dalisay, Siya ay may kapangyarihan sa kabuuan, sa lahat at sa lahat. Siya ay makapangyarihan, nakakaalam sa lahat, laging naroroon sa lahat ng oras, at sa bawat lugar. Siya ay makatarungan, maawain, totoo, at mapagmahal. Ang Diyos na ito na ating pinaniniwalaan ay hindi kayang unawain, gayunpaman, mahal na mahal Niya tayo kaya nagkusa Siya na tubusin tayo mula sa ating mga kasalanan.

- Tayo ay mga makasalanan sa kalikasan at sa pamamagitan ng pagpili, at ang pagkakasala ay nangangahulugan ng “makaligtaan ang marka,” ang “magkukulang sa kaluwalhatian ng Diyos.”
- Nang sumuway sina Adan at Eva sa Diyos, pinalayas Niya sila mula sa Kanyang harapan dahil hindi sila nakaabot sa Kanyang kaluwalhatian.
- Bilang mga inapo nina Adan at Eva, minana ng bawat tao ang kalikasan ng kasalanan, at pinatutunayan natin na sa bawat pagkakataong tayo ay nagkakasala, sa pamamagitan man ng paggawa o pagkukulang.
- At ang bawat kasalanan, gaano man ito kababa ang iniisip natin, ay laban sa isang Banal na Diyos, na karapat-dapat sa ating kamatayan, at sa ating walang hanggang pagkakahiwalay sa Kanyang presensya.
- Gayunpaman, kapag ipinagtatapat natin ang ating mga kasalanan, at pinagsisisihan natin ang mga ito, tinatanggap ng Diyos ang kamatayan ng Kanyang Anak bilang kabayaranang nararapat para sa ating mga kasalanan. Ito ang ibig sabihin ng maligtas mula sa kaparusahan ng ating kasalanan sa pamamagitan ng ating pananampalataya lamang at kay Kristo lamang.

Inaani ng Amerika ang mapait na ani ng mga pulpito na tumatangging mangaral ng katotohanan at tumatangging tumawag sa mga tao sa pagsisisi.

- Kapag hindi na nakikita ng mga tao ang kanilang personal na pangangailangan para sa kapatawaran, hindi nila nakikita ang pangangailangan para kay Kristo, na humahantong sa mababang pagtingin sa Diyos, mataas na pagtingin sa sarili, at mababang pagtingin sa kanilang mga kasalanan, kumpara sa mas karumal-dumal na kasalanan ng masasama.
- Ang tanging pag-asa natin ay ang pagbalik ng Simbahan sa misyon nito bilang Haligi at Lupa ng Katotohanan, at para sa mga pastor na ipangaral ang buong payo ng Salita ng Diyos, pagtawag sa mga makasalanan upang makita ang kanilang mga kasalanan, at ipaalala sa kanila ang kabayaran ng kasalanan.
- Kung gusto nating makita ang isang tunay na pagbabagong-buhay sa gitna ng mga tao ng Diyos, ito ay hindi darating sa pamamagitan ng ilang matalinong marketing scheme o kultural na relevance seminar, ito ay darating kapag ang mga tao ng Diyos ay hindi nahihiyang magpatirapa sa harap ng Diyos, at dumaing sa Diyos para sa Kanyang kapatawaran.
- Pagkatapos, dapat nilang gawin ang anumang kinakailangan upang lubos na magsisi sa mga kasalananang iyon, kabilang ang pagpapanumbalik at pakikipagkasundo sa mga naapektuhan ng mga kasalananang iyon, dahil ang anumang mas mababa pa rito ay hindi tunay na pagsisisi, at iyon ang dahilan kung bakit ang kasalanan ay hindi malaking bagay sa atin ngayon.

Hanggang sa puntong ito sa ating pag-aaral ng Aklat ni Josue, nakita natin ang sunod-sunod na tagumpay, mula sa Ehipto, tumawid sa Dagat na Pula, sa ilang, sa kabila ng Jordan, at isang matunog na tagumpay laban sa Jerico.

- Gayunpaman, dahil sa kasalanan ng isang tao, ang mga anak ni Israel ay umaatras, na natalo sa Ai, at si Joshua ay nakaharap sa Diyos, puno ng pagkabalisa na, hindi lamang ang mga Israelita ay natalo, ngunit ang maluwalhating pangalan ng Panginoon ay nasiraan ng puri.

Ang pagkakatatulad sa buhay ng isang Kristiyano ay malinaw. Ang kaligtasan ay kaloob ng biyaya ng Diyos sa mga tatanggap kay Jesu-Cristo bilang kanilang Tagapagligtas at Panginoon. Gayunpaman, ang pagpapakabanal ay nangangailangan ng mas mataas na antas ng pang-araw-araw na disiplina.

- Matapos mailigtas mula sa ***“kasalanang iyon na napakadaling bumabagabag sa atin,”*** maaari nating isipin na angkinin na lamang natin ang tagumpay laban sa anumang hadlang na makahahadlang sa ating espirituwal na paglago.
- Gayunpaman, ang anak ng Diyos na lubusang isinuko ang kanilang buhay sa pagka-Panginoon ni Kristo ay binuksan na lamang ang kanilang mga sarili sa ibang antas ng tukso at kasalanan, dahil habang si Satanas ay hindi pinagbantaan ng kanilang mababaw na pananampalataya, na pinahintulutan ang mga kasalanan ng personal na kasiyahan, tiyak na hindi siya nasisiyahan nang sabihin nilang ang hangarin ng kanilang buhay ay luwalhatiin ang Diyos at purihin Siya magpakailanman.

Ang tatlong dahilan kung bakit natalo ang mga Israelita sa AI.

1. Isang Hangin ng Pagtitiwala sa Sarili – Sa talatang 3 sinabi ng mga espiya kay Joshua: “ *Huwag umahon ang buong bayan, kundi humigit-kumulang dalawa o tatlong libong lalaki ang umahon at salakayin ang Ai.*”

- Ang AI ay isang mas maliit na lungsod kaysa sa Jericho, at dahil ang pagbagsak ng Jericho ay napakadali, naisip ng mga Israelita na ang AI ay magiging mas madali.
- Maliwanag, ang pananaw na iyon ay batay sa paniniwalang nabihag ng mga Israelita ang Jerico, nang ang tanging ginawa nila ay lumakad sa palibot nito at sumigaw!
- Ang Diyos ang Tagumpay laban sa Jericho, at ito ay purong pag-aakala para sa mga espiya na asahan ang Diyos na bigyan sila ng kapangyarihan upang talunin ang AI tulad ng pagkakaroon Niya ng Jericho.
- Kung paanong ang mga Israelita ay labis na nagtitiwala sa sarili dahil sa kanilang tagumpay sa Jericho, ang mga Kristiyano ay maaaring maging labis na tiwala sa sarili kapag sila ay nagtagumpay sa mga kasalanang iyon na napakadaling bumabagabag sa atin, at iniisip na ang natitirang bahagi ng kanilang paglalakbay ay magiging mas madali, ngunit hindi.

2. Isang Kapabayaang sa Panalangin –Vs. 2 – “ *Si Josue ay nagsugo ng mga tao mula sa Jerico sa Ai, na nasa tabi ng Beth-aven, sa silangan ng Bethel, at nagsalita sa kanila, na sinasabi, Umahon kayo at tiktikan ang lupain.*”

- Bago ang labanan sa Jerico, si Joshua ay gumugol ng oras sa panalangin at sinalubong siya ng Panginoon doon at binigyan siya ng diskarte sa labanan.
- Bago ang AI, si Joshua ay hindi naglaan ng oras upang manalangin; nagsimula lang siyang gumawa ng mga plano upang makuha ang susunod na lungsod sa Canaan.
- Sa mga bersikulo 6-9, hinapak ni Joshua ang kanyang mga damit at nagpatirapa sa harap ng Kaban ng Tipan. Ngunit sa kanyang pagkabigo, sinimulan niyang tanungin ang Diyos kung bakit Niya hahayaan na matalo sila sa AI.
- Sa talatang 10, sinaway ng Diyos si Joshua: “ ***Bumangon ka! Bakit ka nakasubsob kung may gawaing dapat gawin?*** Ang magsumamo sa Diyos pagkatapos matalo ay lubusang walang silbi!
- Kung nagkaroon ng oras si Joshua sa panalangin bago niya ipadala ang mga lalaki sa AI, maaaring ihayag sa kanya ng Diyos na may kasalanan sa kampo, at hindi lamang siya patungo sa pagkatalo, kundi kapahamakan.

- Isa sa mga pinakadakilang tukso sa pamumuhay ng Tagumpay na Buhay Kristiyano ay ang isipin na makakarating tayo sa napakataas na punto sa ating pang-araw-araw na paglalakad kasama ang Panginoon na hindi na natin kailangang gawin ang mga pangunahing pangunahing disiplina. Ngunit tulad ng sinabi ni Robert Murray McCheyene: **"Kung ano ang isang tao sa kanyang mga tuhod sa harap ng Diyos, na siya ay, at wala nang iba pa.**

3. Ang Kasalanan ng Pagsuway - Sa talatang 11, sinabi ng Diyos kay Joshua: " *Ang Israel ay nagkasala, at kanilang sinalangsang ang Aking tipan na aking iniutos sa kanila: Sapagka't sila'y kumuha pa nga ng ilan sa mga itinalagang bagay, at kapuwa nagnakaw at dinaya, at inilagay din nila ito sa kanilang sariling mga gamit.*"

- Isang tao ang nagnakaw ng ilang ari-arian na pag-aari ng Diyos, ngunit ang hatol mula sa langit ay hindi na si Achan ay nagkasala, ngunit ang Israel ay nagkasala; Isang tao ang nabigo sa Diyos, ngunit maraming sundalo ang namatay, at ang buong hukbo ay natalo.
- Ang walang hanggang katotohanan o ang praktikal na prinsipyo ay **kapag ang isang Kristiyano ay nagkasala, ang buong Simbahan ay apektado: hindi lamang ang lokal na pagsasamahan ng mga mananampalataya, kundi ang buong Katawan ni Kristo.**
- Tinawag ni Joshua ang mga tao na maghanda para sa isang tribo-by-tribo, pamilya-by-pamilya, tolda-by-tent, tao-by-tao na pagsisiyasat, na may layuning mahanap ang lalaking kumuha ng mga bagay na iyon na pag-aari ng Panginoon.
- Mga talatang 20-21 – ***"Ako ay tunay na nagkasala laban sa Panginoong Dios ng Israel, at ito ang aking ginawa. Nang aking makita ang mga samsam ng isang magandang damit ng Babilonia, dalawang daang siklong pilak, at isang sirang ginto na tumitimbang ng limang pung siklo, aking ninanasa at kinuha. At narito, sila ay nakatago sa lupa sa gitna ng aking tolda."***
- Verses 25-26 – ***"At sinabi ni Joshua, "Bakit mo kami binabagabag? Pahihirapan ka ng Panginoon sa araw na ito." Kaya't binato siya ng buong Israel ng mga bato; at sinunog nila sila ng mga bato, pagkatapos na sila'y binato ng mga bato, na nandoon pa rin hanggang sa araw na ito.***